

SPERANȚA

ianuarie 2024
Anul 10, Nr. 119

Binecuvântări
tuturor cititorilor
Revistei Speranța.
Un An Nou fericit!

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța
Ioan Bușan, Biserica Perth
Traian Secară, Biserica Maranata

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Luiza Cîmpean, Biserica Tabor 0448 483 500
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Costul unui abonament pe 1 an: \$50.00
CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției:
35 Reid Street, Brown Hill,
3350 Victoria, Australia.
Telefon: 0423 659 724,
email: sperantaus@gmail.com

AN NOU...

Cu fila cea din calendar
Ce le-a-ncheiat șiragul,
S-a dus un an, și altul iar
Ne trece astăzi pragul.

O, dacă vrei al tău amar
Să-l schimbi în bucurie,
Pe-a vieții tale calendar,
Azi pe Isus tu-L scrie.

Și pune-ți gând să-ntrebi mereu
De El în rugăciune:
„Ce-ai face Tu în locul meu?”
Și fă ce crezi c-ar spune.

Când blândul Său Cuvânt ți-a sta
În suflet și pe limbă,
Vedea-vei tu cum viața ta
Preafericit se schimbă.

De-L vei primi, sfătuitor,
Prieten de-L vei cere,
În greu El fiți-va ajutor,
În chinuri, mângâiere.

Ce fericțiți ți-ar fi așa
Și zilele și anii.
N-ai vrea să schimbi de-ar fi să-ți dea
Tot aurul, toți banii...

Traian Dorz

Acum din nou...

.....
*E Anul Nou, e vremea și clipa cea mai bună
să ascultați chemarea ce vi se face-acum;
primiți cu drag pe Domnul și mergeți împreună
cu El, pe totdeauna, pe-al mântuirii drum.*

*Primiți cu drag pe Domnul în inimă și-n casă,
să-ncepeți de-azi cu Domnul un drum ceresc și voi,
cu El va fi viața aici cea mai frumoasă
și cea mai fericită în Veacul de apoi...*

Traian Dorz

MOTTO-UL REVISTEI SPERANȚA

*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Cristos Isus,
care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa:
propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp,
muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.
Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere
învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute
și își vor da învățători după poftele lor.
Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri
închipuite.
Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui
evangelist și împlinește-ți bine slujba.
(2 Timotei 4:1-5)*

MESAJ DE ANUL NOU

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

„Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui”. (Eclesiastul 3:1)

Un băiat l-a întrebat pe tatăl său: „Tati, dacă pe o creangă sunt trei broaște și una se decide să sară în apă, câte mai rămân pe creangă?” – Două, a răspuns tatăl. – Nu! Au rămas tot trei. Una doar s-a decis, dar încă nu a sărit.”

Cam așa se întâmplă de multe ori cu hotărârile pe care mulți dintre noi le luăm la sfârșit sau început de an.

În textul nostru, Solomon ne spune că toate lucrurile au un scop și un timp al lor. Sunt câteva lucruri pe care putem să le învățăm din textul acesta pentru a nu ne irosi viața.

1. DESCOPERĂ SCOPUL PENTRU CARE AI FOST CREAT.

Care este scopul tău în lumea în care noi trăim? Aceasta este una din cele mai importante și fundamentale întrebări pe care fiecare om ar trebui să și-o pună. Multe din problemele pe care mulți oameni le au, s-ar rezolva dacă ar cunoaște clar care este scopul vieții lor. Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său că scopul principal al vieții noastre este să trăim pentru Gloria lui Dumnezeu. Acest lucru se realizează atunci când îl cunoaștem pe Dumnezeu prin Domnul Isus, și trăim potrivit cu Cuvântul Său.

1 Corinteni 6:19-20: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

Matei 6:33: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da deasupra.”

Romani 14:8: „Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.”

2. STABILEȘTE PRIORITĂȚILE.

Aceasta înseamnă că trebuie să înțelegi planul specific pe care Dumnezeu îl are cu tine. Care sunt darurile tale? Cum le poți folosi pentru a-ți împlini scopul tău în lume? Motivul pentru care aceste întrebări sunt foarte importante este deoarece noi putem face multe lucruri bune, dar să nu facem ceea ce Dumnezeu are în plan pentru noi să facem.

A stabili prioritățile nu înseamnă a alege între *ce este bun și ce este rău*. Aceasta s-a stabilit atunci când noi am decis să trăim pentru Dumnezeu. Prioritățile au de-a face cu a alege între *ce este bine și ce este cel mai bine*. Am să menționez la modul general două priorități care trebuie să fie priorități pentru fiecare creștin:

- **Să producem roada pocăinței.**

Matei 3:8: „Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră.” Aceasta este o poruncă. Urmarea unei adevărate pocăințe, este o viață schimbată. Noi renunțăm la ceea ce este păcat și căutăm să facem ceea ce este plăcut lui Dumnezeu. Isaia 55:7 „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.” Noi alegem să trăim potrivit cu Cuvântul lui Dumnezeu, renunțând întotdeauna la a trăi în păcat.

- **Maturizare din punct de vedere spiritual.**

Noi ne maturizăm din punct de vedere spiritual, hrănindu-ne cu Cuvântul lui Dumnezeu. 1 Petru 2:2:... „și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin El să creșteți spre mântuire.”

3. FĂ-ȚI UN PLAN.

După ce ai înțeles scopul pentru care trăiești și care sunt prioritățile tale, în continuare trebuie să-ți faci un plan pentru a realiza ceea ce știi că este important pentru tine. Nimic nu se va întâmpla de la sine. Nimic nu se va întâmpla până ce noi nu acționăm și ne facem partea noastră. Așa de ușor putem să lăsăm să treacă viața pe lângă noi fără să realizăm nimic cu viața noastră. Efeseni 5:15-17: „Luați seama deci să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți.

Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului.”

Este foarte important să ne facem timp și să ne stabilim prioritățile, iar apoi să facem un plan pentru realizarea lor.

Dragul meu cititor, nădăduiesc că la începutul acestui an nou nu te vei mulțumi la a rămâne doar la stadiul în care ieși decizii bune și înțelepte, dar care nu vor ajunge să se transpună în practică niciodată, ci vei continua în a face un plan pe care, cu ajutorul Duhului Sfânt, să îl duci la îndeplinire.

Dumnezeu să ne ajute ca în anul acesta să creștem tot mai mult în asemănare cu Domnul nostru Isus Cristos.

BOTEZ LA BISERICA BAPTISTĂ MARANATA, MELBOURNE

În data de 17 Decembrie la Biserica Maranata a fost sărbătoare. Nouă tineri, dintre copiii Bisericii, L-au mărturisit pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor, intrând în apa Botezului.

Au fost prezenți invitați din mai toate Bisericile din Melbourne, precum și din Brisbane. S-a vorbit despre însemnătatea botezului în viața credinciosului, accentuându-se pe nașterea din nou. Păstorul Bisericii Maranata, fratele Cornel Ghiță, a încredințat întreaga lucrare în mâna Domnului, cerând binecuvântarea Domnului peste tinerii candidați cât și peste întreaga Biserică.

Au împodobit acest serviciu divin corul mixt, formația de tineri și corul bărbătesc. Au predicat păstorii Teofil Ciortuz, de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, păstorul Dorel Brîndaș, de la Biserica Harul din Melbourne și păstorul David Toma, de la Biserica Betel din Brisbane, iar botezul a fost oficiat de către păstorul Cornel Ghiță, după ce a explicat amănunțit și pe înțelesul tuturor ceea ce înseamnă botezul nou testamentar.

A urmat o masă de dragoste în anexa Bisericii, iar punerea mâinilor s-a făcut la serviciu de seară. Toată mulțumirea, cinstea și închinarea să-I fie adusă lui Dumnezeu. Amin!
Speranța

PRIORITATEA ÎNTRUPĂRII DOMNULUI ISUS CRISTOS

Fragmente din predica păstorului Gabi Izsak în vizită la Prima Biserică Baptistă Română din Australia

Obiectivul principal în ceea ce privește întruparea Domnului Isus Cristos a fost omul păcătos, omul fără nicio șansă de a intra în Împărăția lui Dumnezeu, iar prioritatea în întrupare a fost mântuirea omului păcătos. Îngerul îi spune lui Iosif: „Ea va naște un Fiu și-l vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”. Iar apostolul Pavel spune și el: „O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: 'Cristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși', dintre care cel dintâi sunt eu”. (1 Timotei 1:15)

Mântuirea, ca și scop prioritar, a fost prezentată de Însuși Domnul Isus Cristos: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”. (Luca 19:10)

Da, Domnul a venit și ca să împlinească Scripturile, ca să slujească, să facă lucrarea mesianică, să Îl descopere pe Tatăl, dar mai presus de toate scopul principal al venirii Domnului este mântuirea.

„Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric. Dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec, căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea.” (Ioan 12:16,17)

Scopul sărbătorilor din această perioadă a anului este de a readuce în atenția noastră lucrarea lui Dumnezeu.

Este totuși o tragedie. Trecem de la o sărbătoare la alta, de la un an la altul, dar s-ar putea ca totul să fie zadarnic. Dacă nu ai spus „DA” Domnului Isus, scopul esențial al întrupării Domnului Isus Cristos nu se realizează în viața ta. Crăciunul va trece iar pe lângă tine. Să nu rămânem doar la sărbătoare, fără să fim atinși de scopul principal al întrupării. Să căutăm să-L avem pe Sărbătorit. Amin!

Din toată inima vă doresc sărbători binecuvântate tuturor familiilor, păstorilor Bisericii și să ne ajute pe toți ca scopul prioritar al nașterii Domnului să se împlinească în viețile noastre și ale familiilor noastre. Amin!

SLAVĂ LUI DUMNEZEU ȘI PACEA ÎNTRE OAMENI

PĂSTOR PAUL NEGUȚ

Evangelistul Luca relatează în capitolul 2, versetul 9 evenimentele care au însoțit nașterea Mântuitorului Isus Cristos. Un moment important îl reprezintă apariția îngerilor pe Cer. În acel context, Luca menționează că „*slava lui Dumnezeu a strălucit împrejurul păstorilor*”. În prezența slavei Domnului, îngerul anunță nașterea Mântuitorului în ieslea din Betleem. Apoi corul de îngeri începe să cânte. În suveranitatea Lui, Dumnezeu nu ne-a lăsat melodia acelui cântec, ci numai cuvintele: „*Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui*”. (Luca 2:14)

Trebuie observat faptul că slava lui Dumnezeu și pacea între oameni sunt strâns legate una de alta. Prioritatea supremă este slava lui Dumnezeu și mai apoi vine pacea între oameni. Scopul suprem pentru care Dumnezeu a creat universul și omul este manifestarea slavei Lui (Psalm 19; Efeseni 1). Numai când omul se raportează corect la Dumnezeu se poate raporta corect la semenii săi. Adevărata pace este posibilă numai între oamenii plăcuți lui Dumnezeu, adică între oamenii care trăiesc pentru slava lui Dumnezeu.

Când omul vrea să se slăvească pe sine, dorește și el un fel de pace, dar nu pacea care vine de la Dumnezeu. Ce fel de pace dorește omul care trăiește pentru slava sa?

1. Pacea din cimitir. Cei care au intrat vreodată într-un cimitir au putut observa că oamenii îngropați acolo sunt de etnii, religii, sex, vârste, ideologii, profesii diferite. În ciuda acestor diferențe, în cimitir este pace; morții nu se ceartă cu nimeni. Sunt unii conducători politici și religioși care vor să instaureze pacea din cimitir în spațiul pe care îl controlează ei. Dacă cineva îndrăznește să aibă o altă părere, trebuie ucis, adică redus la tăcere sau dat afară pentru că șeful nu suportă să-i fie știrbită slava. Un asemenea șef are în jurul lui o echipă de „*gropari*”, care cer într-una să nu comenteze nimeni, să nu gândească nimeni, pentru că șeful gândește pentru toți.

2. Pacea dintre tâlhari. Sfântul Augustin a vorbit despre pacea dintre tâlhari când a explicat diferența dintre „*Cetatea lui Dumnezeu*” și „*Cetatea omului*”. Cu darul lui extraordinar de a se exprima metaforic, Augustin explică faptul că oamenii fără Dumnezeu pot fi împărțiți în tabere antagonice. În „*Cetatea omului*” nu este armonie divină pentru că omul nenăscut din nou este egocentric, trăiește pentru sine și nu caută altceva decât să ia tot ce poate de la alții pentru a-și împlini dorințele. Acest gen de oameni generează conflicte. Cu toate acestea, susține Augustin, din rațiuni pragmatice, tâlharii pot ajunge la pace între ei.

Pacea aceasta nu presupune schimbarea lor din tâlhari în oameni cinstiți, ci, pentru a putea tâlhări mai departe, stabilesc între ei zonele de influență. Tâlharii nu au principii, ci numai interese. Așa se explică faptul că oameni ca Pilat din Pont, Irod, Ana și Caiafa au căzut la „*pace*” ca să-l condamne pe Domnul Isus la moarte. Așa se explică și azi faptul că diverse grupări politice sau religioase, care se dușmănesc, ajung temporar la „*pace*”. Trebuie subliniat faptul că și tâlharii au activiștii lor care „*promovează*” pacea, care cer să se ajungă la înțelegere. Interesant este faptul că acești activiști vorbesc întotdeauna pragmatic, dar niciodată principial. Pentru ei interesul este mai presus de adevăr și principii.

Spre deosebire de pacea din cimitir și pacea dintre tâlhari mai este:

3. Pacea lui Dumnezeu între oamenii plăcuți Lui. Oamenii plăcuți lui Dumnezeu sunt născuți din nou prin credința în jertfa Domnului Isus și prin lucrarea Duhului Sfânt. Scopul lor suprem este să trăiască pentru slava lui Dumnezeu. Pentru aceștia Cuvântul lui Dumnezeu este sursa și temelia convingerilor și comportamentului lor. Ei umblă în lumină și sunt credincioși adevărului în dragoste. Dragostea și adevărul, slava lui Dumnezeu și pacea între oamenii plăcuți Lui sunt păstrate întotdeauna în echilibru. Dacă se întâmplă ca Apostolul Petru în Antiohia să se abată de la adevărul Evangheliei, Apostolul Pavel îi stă împotrivă pentru ca să nu fie umbră slava lui Dumnezeu în viața Bisericii (Gal. 2:11-21). Dacă apostolii ar fi umblat după slava lor, ar fi promovat o pace nebiblică. Dar sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu și în ascultarea de adevăr au preferat confruntarea care duce la proclamarea adevărului și la pacea care vine între oamenii plăcuți lui Dumnezeu atunci când umblă în lumină.

În vremea de acum au intrat în Biserică oameni care se abat de la adevărul Evangheliei. Acum cred că este nevoie de o confruntare biblică în adevăr și dragoste. Această confruntare nu trebuie să se desfășoare cu armele firii pământești, ci cu armele luminii Evangheliei. Cei care se numesc pe ei înșiși pacifiști, dar sacrifică adevărul biblic de dragul unei păci strâmbe, trebuie confrunțați în mod deschis. Apostolul Pavel, sub călăuzirea Duhului Sfânt, face public ceea ce s-a întâmplat în Antiohia. Slava lui Dumnezeu și pacea între oameni trebuie păstrate împreună.

„*Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.*”

Prima Biserică Baptistă Română - Ni s-a născut un Mântuitor

Duminică 25 Decembrie, 2023, cu ocazia sărbătorii Crăciunului, Biserica s-a bucurat de prezența Domnului și de atingerea Duhului Sfânt. Păstorul Busuioc Belciu a deschis serviciul de închinare cu un îndemn la rugăciune inspirat din scena înfățișată de Evanghelistul Luca în câmpia Betleemului, atunci când „un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor [păstorilor], și slava Domnului a strălucit împrejurul lor”.

Un frumos și bogat program de închinare au avut și copiii Bisericii, corul și soliști vocali și instrumentali, și întreaga Biserică a cântat: „O noapte preasfințită, glas îngeresc sună, auzi din Cer Aleluia, acest cânt, o, cum răsună: Cristos ne mântuie”.

A predicat păstorul Bisericii, fratele Teofil Ciortuz, accentuând pe un cuvânt care va trebui transmis mai departe. Acest cuvânt este: „MÂNTUIRE”, și de aici trebuie înțeles că ni s-a născut un Mântuitor. Și numele Lui este Cristos Domnul. (Cu ajutorul Domnului vom publica întregul mesaj în ediția următoare. NR)

Sărbătoarea în Biserică a continuat cu cântări corale, iar în încheierea serviciului divin păstorul Ștefan Mânzat a mulțumit Domnului pentru această bucurie, pentru această taină - întruparea Mântuitorului nostru, Isus Cristos. Speranța

Biserica Baptistă Română Perth, WA

În seara zilei de 25 Decembrie Biserica Baptistă Română din Perth s-a bucurat sărbătorind întruparea Domnului Isus Cristos. Tinerii au adus închinarea și lauda lor prin cântări și rugăciuni. La acest serviciu divin mesajele au fost aduse de către: Iosif Pătrașcu, Iosif David și Dani Ignătescu.

În data de 26 Decembrie Biserica s-a întâlnit la un picnic în Withfords Nodes Park, Hillaris. A fost o părtășie minunată, un timp plăcut împreună - tineri și mai puțin tineri, sport, cântări și bineînțeles mâncare din belșug, Domnul să fie slăvit pentru toate.

Speranța

Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună!

Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.

A venit Domnul Isus Cristos - Fiul lui Dumnezeu - pe pământul acesta și S-a întrupat pentru noi, S-a născut într-un mod umil și a fost pus într-o iesle pentru că avea să fie Păstorul cel bun și să fie jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

Toți suntem păcătoși, toți oamenii au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu, și cineva trebuia să plătească pentru noi în fața sfințeniei lui Dumnezeu. Singurul care S-a găsit vrednic să ia păcatele noastre asupra Lui a fost Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Cristos. Pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat, Dumnezeu L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. Lumea aceasta, căzută în păcat, are nevoie de mântuire:

„Astăzi, în cetatea lui David vi S-a născut un Mântuitor care este Cristos Domnul”. Dar această mântuire poate fi primită doar de cei care cred. Doar credința ne mântuiește. – Păstor Teofil Ciortuz

Fiți binecuvântați cu ascultare de Domnul

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la un sfârșit de an și la începutul unui an nou. Îi mulțumim Domnului că prin necazuri, greutăți, prin problemele prin care am trecut, Dumnezeu a fost de partea noastră. Chiar dacă cel rău lovește în noi, copiii lui Dumnezeu, lovește în Biserica alipită cu adevărat de Domnul, cu Domnul suntem mai mult decât biruitori, așa cum spune Scriptura.

În anul în care am intrat fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze cu ascultare de El și cu o umblare cu Domnul atâția ani câți S-a hotărât să ne mai dea. Și pentru că vremurile sunt pe sfârșite, haideți să nu ne întoarcem înapoi, ci să avem privirea ațintită la Isus Cristos, căpetenia și desăvârșirea credinței noastre. Doresc nouă, tuturor, precum și copiilor, nepoților și celor dragi, bucuria întâlnirii noastre în Patria de sus. Fiți binecuvântați de Domnul.

„Pe pământ și sus în ceruri nu e nume mai frumos, nici care mai mult să-mi placă, decât Numele Cristos. Nume sfânt și duios, Nume plin de har nespus, Nume ales și frumos, Nume drag, Isus Cristos.”

Sora Mihaela și fratele păstor Dorel Brîndaș

„ÎNTREBĂRI LA BINECUVÂNTAREA COPIILOR” - 2

Biserica Pentecostală Philadelphia, Melbourne

„Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: 'Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare'.” (Luca 2:48)

Ziua de duminică 12 Noiembrie 2023 a fost o zi de sărbătoare pentru Biserica Philadelphia. Fiind ziua Domnului, ne-am închinat, atât dimineața cât și seara, împreună cu membrii Bisericii și cu cei ce ne-au urmărit online, pe canalul YouTube și Facebook Philadelphia.

În cadrul slujirii de dimineață, pe lângă timpul de rugăciune, am avut un serviciu divin de binecuvântare copii. O familie tânără din Biserica noastră, a venit în Casa de rugăciune pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu peste odrasla lor. Familia Dennis și Antonia Grunzu sunt părinți pentru prima dată, primind din partea Domnului o fetiță careia i-au pus numele Selin Ariana.

Mesajul la acest serviciu divin special a fost adus de fratele păstor Dr. Gabi Izsak și a fost inspirat din Evanghelia după Luca 2, fiind intitulat **„ÎNTREBĂRI LA SERVICIUL DE BINECUVÂNTARE A COPIILOR” - 2.**

Ideea principală scoasă în evidență prin mesaj a fost aceea că părintele este responsabil în ceea ce privește prezentul, viitorul, dar mai ales veșnicia copiilor lor. Binecuvântarea este un act, un moment special în Biserică, dar apoi părintele atrage binecuvântarea Domnului peste copii prin atitudinea și relația lui cu Dumnezeu.

Întrebarea pusă de Maria, mama Domnului Isus, scoate în evidență faptul că părinții au așteptări justificate de la copiii lor; cum se poartă, cât respect și cinste le acordă.

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta” – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – „ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ.” (Efeseni 6:1-3)

La următoarele servicii de binecuvântare ne vom uita la alte întrebări pe care le desprindem din Biblie, special pentru părinți și copii.

Serviciul divin a fost împodobit prin cântări de laudă la adresa lui Dumnezeu, spre bucuria familiei Grunzu și a celor prezenți la închinare. Grupul de închinare (Daniel Grunzu, Alin Grunzu și Dan Spătaru), au condus Biserica în laudă la adresa lui Dumnezeu și au cântat o cântare specială de binecuvântare. Fanfara Bisericii Philadelphia (dirijor Adrian Bordea) a intonat imnuri la adresa lui Dumnezeu, îndemnând astfel părinții să se încreadă în Dumnezeu.

Cuvântul de binecuvântare, din Numeri 6:22-27, a fost citit de păstorul coordonator al Bisericii, fratele Gabi Izsak, iar rugăciunea de binecuvântare a fost rostită de fratele prezbiter Ilie Horvat, slujitor al Bisericii Philadelphia.

„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.” (Romani 11:36)

Păstor Dr. Gabi Izsak - păstor coordonator Philadelphia Melbourne.

MY TESTIMONY – Teresa

My name is Teresa Pit. Coming from a catholic background, I struggled to let go of it, out of loyalty to my parents and all the generations before them. But as I came to learn more about God, I came to understand that my loyalty should only be to God the Father.

Growing up, we mostly attended Church on special occasions. Even though we believed in God I don't remember reading a Bible in our home or having many discussions about God and his teachings. My grandmother would sometimes take my sister and I to Church on Sundays, but it didn't really have much of an impact in my life other than me following the same traditions with my own children.

Thinking about when things started to change for me, I would have to say it was when John first brought me to this Church, Romanian Baptist Church, about 14 years ago. We didn't come often only once in a while but I do remember really enjoying the sermons, so I'm sure that is when my hunger began for the word of God. Another thing I remember well was thinking how genuinely friendly you all were, it was as if you had all known me for a long time and I had felt very comfortable with you also. We had been to a few Churches since moving to Perth, but I felt different at this Church, I felt like I belonged here.

Once we began coming more regularly and learning more, I found myself thinking about things differently, reacting to situations differently and my mind seemed to always go to God before I made any decision. I also started to realise that I was not the one in control of my life and so I began to let go of things that worried me or caused me stress (my old self would worry about everything). On one occasion I remember there was a situation where I didn't know what to do anymore, I had tried everything so I just went on my knees and spoke with God and I said to him: *"Dear God, I leave it up to You, to do what is in your will."* In doing this I began to feel a sense of freedom and the situation in time had been resolved. My faith began to grow.

God has been so good to me, He has given me a new strength, a new meaning to my life, a sense of what really is important and an inner peace that comes from knowing you have the best teacher by your side at all times. God makes me feel SAFE!! Material things and objects don't matter. The one-to-one relationship I have with God the Father is much more important to me now. It's hard to comprehend how He can meet our needs when we are so many, but He takes care of me as if I am his only child.

The fellowship I have formed with each of you has also contributed to my transformation through your prayers and support for both myself and my family over the

years. You never gave up on us and for that I am truly thankful. The two Church camps I attended have had a big impact on me as well, a very special time spent with you all, always leaving there feeling inspired, fulfilled and at peace.

This transformation convinced me I was ready for the next step, Baptism. I have witnessed some miracles both in my life personally as well as in the lives of my loved ones. My brother Mario's story, which you all know, is a true miracle.

In 2011 when he first became ill, they thought he might need a stem cell transplant so we were all asked to be tested to see if anyone was a match for him. I remember when the results came and I was told I was his match, while everyone was understandably happy, internally I was so frightened. I knew I had to do it but the fear of having to go through that process was so overwhelming, but after some treatment he went into remission and it was never spoken about again until almost a year ago when his illness had returned, more aggressive and with little hope of recovery.

When I was told he needed this treatment, my reaction was very different this time. I had no fear what so ever, I felt so peaceful about it, it's hard to explain in words, it was like this was my purpose and part of God's plan and he would be with us throughout the whole procedure. One night while Mario was asleep in the hospital, he told me he felt someone touched his arm, he thought it was the nurse doing her usual check-ups, but when he opened his eyes, there was no one there, so he went back to sleep, but again the same thing happened. That's when I said to him: *"Mario you are going to be ok, God is with you"* and he said: *"Yes, I know He is"*.

After I completed my donation, the transplant coordinator told me that they were amazed at the amount of stem cells they were able to harvest, the normal count ranges from 10 to 50, mine was 116. This meant that if Mario needed more in the future, I would not have to go through the procedure again because they had more than enough for the transplant so the remaining would be stored away. My mind went straight to God and I said how great He is.

Mario had reached the 100-day milestone on the 3rd September with only minor issues and no rejection of the new cells. On Thursday 19th October he was given the news that we were all praying for, the transplant was a success and he no longer has the illness that almost took his life. His recovery has astonished his medical team, calling him their shining star but we know who the real Star is. Without God and everyone's prayers, this would not be possible. Allowing me to be part of his recovery I know was all in God's plan for me, I felt that all the way through. I was told many times during that

process that Mario was so lucky to have me and that I was doing a great thing for him, but that's not how I viewed it at all, God used me as a vessel to do His work, all thanks and glory must go to God.

It was always my wish that My husband John and I would come to the decision to be baptised together, but when I didn't see that happening I knew deep down that this was not for me to decide, so I continued to pray as I know you all have been. On my return home after the transplant, he told me that he has decided to start the process to baptism. This took me totally by surprise because we had no discussion. It's obvious to me now that he had a conversation with our Heavenly Father, our prayers were answered.

Our family has suffered many difficult times and there were times when it would have been much easier to just give up, but God had a purpose and a plan for our lives, and now I understand that we needed to go through those difficult times because they are what brought us

here today. We survived the difficult times and I'm sure there will be more testing times ahead but we are now equipped with the Holy Spirit which will guide us through those difficult times. Our prayers may not get answered when we want them to, or in the way we want them to, all is in God's will and timing, not ours.

Today is a testament to that and I am so blessed to be able to share this with you all and it fills my heart with so much joy to also have my children here along with the love and support I have from my family back home in Victoria. You all played a part in my journey.

"Lord, thank You for calling me to do Your work. Equip me to do all that You have called me to do so that You work through me. You may use me to produce fruit, to reach others and to encourage my brothers and sisters in Christ. Please, work all of these things in me and through me for Your glory. I give my life to you, do with it as you wish. In Jesus' Name. Amen!"

MĂRTURIA MEA - John

Iubiți frați, surori și dragi musafiri, aș vrea să vă spun din toată inima că a fost numai dragostea și bunătatea cea mare a lui Dumnezeu ca eu să stau acum aici, în fața dumneavoastră. Mă bucur foarte mult să fiu aici în această zi și să vă anunț cu bucurie că după o perioadă îndelungată de timp, eu și soția mea am luat decizia să ne botezăm și am vrea să facem și noi parte din Biserica dumneavoastră.

Mulțumesc mult tuturor fraților și surorilor din această Biserică, fratelui păstor Ionică Bușan și familiei sale, pentru felul călduros și prietenos cu care am fost primiți de fiecare dată când, eu și familia mea, am venit în această Biserică. Vă mulțumesc foarte mult pentru fiecare rugăciune, pentru fiecare predică, pentru fiecare mărturie, pentru fiecare cuvânt citit aici în Biserică, și totodată și pentru timpul petrecut împreună cu alte ocazii în afara Bisericii: picnic-uri și două tabere, care au contribuit la decizia luată de soția mea și mine.

M-am născut într-o familie de ortodocși, de la care am învățat să respect și să fiu conștiincios în privința regulilor și tradițiilor Bisericii Ortodoxe. Majoritatea oamenilor din satul meu trăiau și se comportau cu frică de Dumnezeu. Mai târziu, în viață, lucrurile s-au schimbat. Generațiile tinere, printre care și eu, am fost

atrași de alte lucruri, neglijând cele bisericești. Încă din tinerețe am avut succes și am ajuns într-o poziție bună în viață. Totuși, parcă îmi lipsea ceva, nu eram mulțumit. Eu voiam ceva mai mult. În România, în vremea aceea, lucrurile mergeau destul de rău, așa s-a făcut că am ajuns în Australia. Aici în Australia, acel mult care îl doream eu în viața mea s-a transformat în puțin. M-am lovit de unele greutăți la care nu m-am gândit niciodată,

ba chiar eram nepregătit, pe când eu mă consideram matur și gata să înfrunt orice situație. Totuși, Cel care a fost cu mine și alături totdeauna încă din copilăria mea, dar fără să știu, a sărit din nou în ajutorul meu și m-a binecuvântat cu o soție bună și după puțin timp și cu trei copii cuminți. Dar eu n-am văzut asta.

Nu am văzut deloc bună viața mea în Australia, n-am văzut nimic bun în jurul meu, nici pe soția mea și nici copilașii mei cei dragălași. Neapreciind aceste binecuvântări și multe alte lucruri din viața mea, am ajuns să mă combin și să mă refugiez într-o altă lume, în lumea jocurilor de noroc și a băuturilor alcoolice. Fără să-mi dau seama, am intrat într-o lume unde stăpâna cel rău și de unde cu greu mai scapă cineva. Au trecut ani buni până când am ajuns în situația în care așa nu se mai putea continua. Ceva trebuia să se schimbe și eu am luat

hotărârea să ne mutăm din acest oraș, din Victoria, la Perth, cu gândul să începem o viață nouă. Mă gândeam să termin cu alcoolul și cu jocurile de noroc pentru totdeauna. În Perth, fără familie, fără prea mulți cunoscuți, începutul a fost destul de greu și o bună perioadă m-am abținut și credeam că am terminat și am scăpat de aceste obiceiuri și de jocurile de noroc.

Mă simțeam responsabil pentru familie, pentru că eu i-am adus printre străini aici la Perth și am încercat să fac tot posibilul să se acomodeze cât mai bine, cât mai repede și să fie în siguranță. Cu timpul, lucrurile au început să meargă puțin mai bine, dar eu am căzut din nou în patimile de dinainte și o dată cu ele probleme, neînțelegere și dezbinare în familie. O perioadă bună a trecut din nou în aceste condiții distrugătoare, până când prin cineva am cunoscut și am întâlnit un frate care era atunci păstor aici în Biserică, fratele Nicu. Stând un pic de vorbă cu el m-a invitat, când pot și dacă aș vrea, să vin la Adunare într-o duminică. Eu i-am răspuns că nu sunt om de Biserică, și fără să-mi dau seama, cu multă ușurință, i-am dezvăluit despre viața mea și despre viața dificilă care am creat-o familiei mele. Discuția s-a încheiat cu vorbele fratelui Nicu, care a zis: „*O să mă rog pentru tine*”.

Pentru om este greu de înțeles cum lucrează Dumnezeu. Nu știu cum s-a făcut că după câteva săptămâni bune, cu inima deschisă, m-am hotărât într-o duminică să vin la Adunare. În Biserică, printre primii care m-au întâmpinat foarte călduros și a dat mâna cu mine, îmi aduc aminte bine, a fost fratele păstor Crișan, care mi-a urât: „*Bine ați venit la noi în Biserică*”. Am cunoscut mai mulți dintre frați și surori în acea duminică, dar o surpriză plăcută a fost cred și pentru el ca și pentru mine să mă întâlnesc cu fratele Titel în această Biserică. Ne cunoscusem mai de mult aici în Perth și nu m-aș fi gândit vreodată să ne întâlnim în acest loc.

Pot să spun că a fost o experiență plăcută în acea duminică, petrecută în Adunare. Privind la acești oameni simpli, la atmosfera din mijlocul lor, la lumina de pe fețele lor, mi-a dat de gândit mult până astăzi. Atracția mea cea mai mare totuși rămânea și era către locurile unde stăpânea cel rău, care pusese stăpânire pe mine. După un timp, am mai mers la o altă Adunare când mi s-a oferit o Biblie în limba română și o carte cu Noul Testament. Mi s-a zis: „*la-le și citește-le acasă, când ai timp*”. Într-adevăr, în timpul meu liber am început să citesc din acea Biblie și din acea cârtică care mi se părea mai ușor de înțeles și am început să fiu curios, să fiu pasionat și chiar aveam mare plăcere să citesc din aceste cărți. La fel și la Adunare, abia așteptam să vină duminica să fiu la părășie cu frații și surorile din Biserică, de unde ieșeam cu sufletul împăcat în fiecare duminică. Am început să cred cu adevărat că Dumnezeu există, este viu și lucrează într-un fel misterios. Doream să aflu mai mult despre El, mi-am cumpărat și alte cărți inspirate tot din Biblie, le citeam și mă rugam

zilnic. Îmi plăcea să povestesc și la alții care mă ascultau ce am învățat eu despre Dumnezeu. Începusem o relație personală, pot să zic așa, cu Creatorul Universului, care mi-a iertat nelegiuirile mele, m-a luminat, mi-a arătat greșelile mele, mi-a dat putere să mă las complet de ele și să încep o viață nouă. Numai prin puterea lui Dumnezeu am putut rupe legăturile cu păcatele care îmi amărau viața. În familia mea pentru prima dată a fost pace, liniște, speranță într-o viață nouă unde să domine dragostea, bunătatea și răbdarea. Îmi părea atât de rău pentru viața mizerabilă pe care o creasem celor dragi ai mei mai înainte. La sfatul fratelui păstor Nicu și al fraților și surorilor din Biserică mă gândeam că ar fi bine să mă botez și eu. Am făcut mai multe ore de cateheză, dar nu am luat o hotărâre imediat, și în urma unor situații care au intervenit, fratele păstor Nicu a trebuit să se întoarcă în România, iar eu am găsit un serviciu la distanță de Perth, așa s-a întâmplat să nu mai fiu botezat.

Locuind acum în alt oraș, încetul cu încetul m-am rupt de părășia cu frații și surorile din Biserică, și chiar să mă îndepărtez de Cel care îmi luminase mintea și îmi schimbase viața din întunericul în care trăiam înainte. Din noul John cum îmi zic toți, am devenit John cel vechi, acela de dinainte, cu obiceiurile vechi. Nu vreau să spun mai multe, fiindcă povestea mea și a familiei mele o știu mai mulți. Aș vrea să spun doar că dragostea și mila lui Dumnezeu sunt nemărginite. Când eu mă așteptam la pedeapsă, la judecată, la tot ce ar putea să fie mai rău pentru mine și familia mea pentru faptul că eu știam bine despre existența Sa, dar de care m-am îndepărtat și L-am dezonorat prin faptele mele, El a adus din nou în calea mea un alt frate păstor, pe fratele Ionică. Dumnezeu mi-a deschis o altă ușă.

Prin prietenia și tangențele care le-am avut cu fratele Ionică, prin răbdarea care a avut-o pentru mine în ultimii ani, prin rugăciunile fraților și surorilor din Biserică și prin lucrările miraculoase făcute de Dumnezeu nostru în acest an, toate au contribuit la decizia pe care am luat-o. Astăzi nu sunt singur în fața dumneavoastră, ci împreună cu soția mea, care a fost atinsă și ea de dragostea lui Dumnezeu. O dorință mare aș avea, ca toți semenii mei și cei dragi ai mei, copiii și soția mea, pe care i-am supărat cel mai mult, să mă ierte și să-și pună și ei toată încrederea în Dumnezeul care a văzut ceva bun în mine și m-a iertat. Nu m-a dat pierzării, a făcut și din mine un copil al Lui. Este un lucru mare să fii ales de Dumnezeu. „*De aceea Doamne Dumnezeule, Te laud și Te slăvesc din toată inima pentru dragostea Ta cea mare pe care o ai pentru fiecare frate și soră din această Biserică, și pentru mine, soția mea, și toți cei dragi ai noștri.*”

Vă rog să vă bucurați din toată inima, împreună cu mine și cu soția mea, pentru această zi minunată din viața noastră, când Cerul se bucură de întoarcerea acasă a unor suflete care au fost rătăcite, dar au fost găsite de Păstorul cel bun, Domnul Isus. Aleluia!

Prima Biserică Baptistă Română din Australia - cu colinda

Copiii și tinerii cu colinda – Vestind nașterea Domnului Isus Cristos în casele românilor din vecinătatea Dandenong.

Botez la Biserica Pentecostală Betania Melbourne

În ziua de 17 Decembrie 2023, Biserica Pentecostală Betania din Melbourne a trăit momente înălțătoare, când șase suflete și-au mărturisit credința în Domnul Isus, primind botezul în apă. Păstorul Bisericii, fratele Tănase Magda, a deschis serviciul divin mulțumind celor care au venit la această sărbătoare, inclusiv vizitatori din Brisbane, din America și din România.

Au adus laudă Domnului frați din Biserică, vizitatori, formațiile tinerilor, cor și orchestră, poezii și cântări solo; a fost cu adevărat o atmosferă cerească. Au predicat păstorii Pavel Moza, Traian Iurescu și Beni Pop. Botezul a fost oficiat de păstorii Tănase Magda și Traian Iurescu. Păstorul Tănase Magda a încurajat adunarea, amintind că este un timp pentru fiecare când aude chemarea Domnului și și-a exprimat dorința ca niciunul dintre cei care încă mai stau pe gânduri să nu ajungă timpul când va fi prea târziu. Fiecare tânăr și tânără care au fost botezați au primit un certificat de botez și o Biblie bilingvă. Apoi întreaga Biserică a mulțumit Domnului pentru această zi măreață. Speranța

BOTEZ LA BISERICA TABOR, MELBOURNE

Biserica Pentecostală Română Tabor a fost gazda unui botez nou-testamentar. În data de 17 Decembrie, păstorul Corin Izvenariu de la Dallas Baptist Church, Melbourne, a condus în apa botezului doi candidați – mama și fiul, care au făcut legământ cu Domnul Isus. Biserica Tabor s-a bucurat de acest eveniment, lăudându-L pe Domnul prin cântare, închinare și rugăciuni. Speranța

SUPREMAȚIA DOMNULUI ISUS CRISTOS -

(Destinatarii Epistolei către Evrei)

PĂSTOR IOAN BUȘAN, BISERICA BAPTISTĂ PERTH

Dacă studiem cartea Evrei, observăm că sunt trei categorii de destinatari cărora sunt adresate cuvintele acestei Epistole. Ca să putem înțelege adevărurile acestei epistole este important să înțelegem că sunt pasaje care sunt adresate creștinilor dintre evrei - fraților sfinți care au avut parte de chemarea cerească, aceia care l-au primit pe Domnul Isus în inima lor și au devenit creștini adevărați. Apoi este o altă categorie de evrei prezentă în pasajul acesta, și anume cei care au auzit cuvântul, l-au înțeles, au fost de acord cu el, dar și-au trăit viața mai departe conduși de lucrurile pe care le știau ei. Nu au fost în nici un fel angajați cu viața lor la adevărul care le-a atins mintea, pe care l-au gustat și pe care l-au priceput. Mai este a treia categorie de evrei, aceia care erau foarte legați de religia strămoșească, care erau lipiți de toată rânduiala de la Templu, de ceremoniile de acolo, de jertfe și de Marele Preot. Acesta era grupul cel mai mare. Cuvintele acestei Epistole îi vizează pe toți cei din aceste trei categorii. Cheia interpretării acestei Epistole este legată de destinatari. Dacă nu deosebim destinatarii, riscăm să luăm cuvintele adresate pentru cei credincioși doar cu intelectul și să le punem în dreptul celor care erau credincioși autentici, dar care nu au ajuns încă la statutul pe care Duhul lui Dumnezeu îl dorea, încă nu au ajuns la starea de maturitate.

Prima categorie de destinatari – evreii credincioși și dedicați Domnului Isus.

„De aceia, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirea la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.” (Evrei 3:1) Aceștia erau cei care s-au încredințat în mâna Domnului, erau cei care au înțeles cu mintea și cu inima, rezultatul fiind ostilitate uriașă din partea fraților lor. Ei erau aceia care porniseră pe Calea Domnului, însă aveau o slăbiciune: lipsa de maturitate: „În adevăr, voi, care de mult trebuia să fiți învățători, aveți iarăși trebuință de cineva să vă învețe cele dintâi adevăruri ale cuvintelor lui Dumnezeu și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, nu de hrană tare”. (Evrei 5:12) Asta nu înseamnă că nu erau credincioși adevărați. Erau sfinți, fuseseră mutați din împărăția

întunericului în Împărăția luminii, dar slăbiciunea lor era că erau imaturi, nu aveau siguranță și din această cauză erau la îndemâna iudaizatorilor care se străduiau să-i întoarcă la legea evreiască. Acești credincioși nu puteau face o separare precisă între vechiul legământ și noul legământ. Ei nu știau precis care este rolul Domnului Isus Cristos, deveniseră o categorie de frați mai slabi. Nevoia lor era maturizarea, iar dorința apostolului era ca această Epistolă să le întărească credința în noul legământ, să-i încurajeze, să-i îmbărbăteze și să-i facă să înțeleagă că nu mai aveau nevoie de Templu, care oricum avea să fie distrus câțiva ani mai târziu, în anul 70, nu aveau nevoie de preoție levitică, de vechile jertfe zilnice, ci aveau nevoie de Cristos – Apostolul și marele Preot al mărturisirii noastre.

Ceea ce a însemnat mesajul de atunci al Epistolei, același lucru înseamnă și astăzi deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este același ieri, astăzi și în veac. Da, în lumea noastră creștină, credincioșii (pocăiții) sunt mielusei, sunt oițe și sunt oi. Gradul de maturizare este diferit, și în funcție de gradul de maturizare al fiecăruia avem Cuvânt care să ne crească, hrana tare, doar dacă ne obișnuim cu ea, dacă ne hrănim cu ea. Avem nevoie să creștem, de aceea apostolul ne spune în capitolul 6 să lăsăm adevărurile începătoare. Din păcate mulți credincioși de astăzi au rămas la adevărurile începătoare legate de credință, de pocăință, de botez... Dragii mei, cu asta se începe, și dacă cineva a început și știe ce înseamnă Harul și trăirea prin credință, știe ce înseamnă pocăința, atunci merge mai departe, crește. Hrana tare, Cuvântul despre neprihănire, despre trăirea unei vieți de mărturie ca re să facă diferența, îl avem, doar trebuie să ni-l asumăm, să-l aducem în inima noastră. Ce înseamnă de fapt *Cuvânt tare*? Este Cuvântul care hrănește, îți dă putere și te face să crești. Dar dacă nu lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu, hrana spirituală, să fie preluată de organismul nostru spiritual, atunci nu vom reuși să ne maturizăm. Cuvântul care ne crește, care ne dă putere, care este asimilat este Cuvântul care ne face să creștem. Și cuvântul asimilat este acela pe care-l trăim, acela pe care-l lăsăm să se coboare de la minte la inimă. O, da, venim de zeci de ani în Biserică, mintea noastră este plină de Cuvânt, dar dacă nu-l lăsăm să coboare la inima noastră, atunci suntem exact în postura aceasta. Doar Cuvântul pe care-l trăim înseamnă putere, și nu ne lasă să fim purtați încoace și încolo de lucruri pe care le auzim sau de provocări care vin peste noi. Domnul să ne binecuvânteze și să așeze în noi dorința de maturizare.

Epistola aceasta, îndemnurile ei sunt legate de faptul că Domnul ne vrea puternici în credință, oameni care să avem întotdeauna discernământ, să deosebim binele de rău și să alegem ce este bine.

(Continuare în ediția următoare a Revistei Speranța)

Seară de Colinzi la Biserica Baptistă Harul, Melbourne

În 25 Decembrie 2023, Biserica Harul a sărbătorit nașterea Domnului Isus Cristos, aducând această veste îmbucurătoare: „Iată S-a născut Isus, mântuire ne-a adus!” A fost un program deosebit de frumos, păstorul Dorel Brîndaș a deschis serviciul divin cu o rugăciune de mulțumire adresată Domnului. Fratele Ivanko și fratele Emil Hrap, au cântat spre slava Domnului, tinerii au lăudat pe Domnul cu vocile lor, s-au recitat poezii. S-a vestit Cuvântul prin păstorul Bisericii, fratele Dorel Brîndaș, care a îndemnat Biserica să trăiască având în inimi Evanghelia curată a Domnului Isus.

Biserica Pentecostală Philadelphia - Seară de Colinde

Duminică, 17 Decembrie, a fost o seară de colinde la Biserica Philadelphia, spre slava lui Dumnezeu și bucuria credincioșilor. Păstorul Gaby Izsak a deschis seara cu un pasaj din Isaia capitolul 9: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni

s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”. (Isaia 9:6) A urmat păstorul secund, Doru Mureșan, care a înălțat o rugăciune de mulțumire înaintea lui Dumnezeu pentru Domnul Isus Cristos, venit să aducă lumina în lume, lumină pe care am văzut-o și noi și am primit nădejdea nestricăcioasă că vom domni împreună cu Domnul nostru, glorie Lui. A cerut binecuvântarea Domnului peste întreaga adunare, peste tot ce se va petrece în Casa Domnului.

Au lăudat pe Domnul formațiile Bisericii, cântări individuale, fanfara și corul.

A fost prezent, din partea Consulatului României, domnul Andrei Ștefan care a avut un cuvânt de salut.

„Pe câmpiile Betleemului s-a cântat: 'Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui'. Cred că atmosfera Betleemului este și în această seară aici, la Biserica Philadelphia”, a spus păstorul Gabi Izsak. Speranța

Colectivul Revistei Speranța urează tuturor cititorilor un An Nou plin de bucurii care să vă aducă liniste, căldură și armonie în suflet. Binecuvântarea Domnului să fie peste familiile dumneavoastră, peste Biserica sau comunitatea din care faceți parte. Anul Nou să vă aducă tot ce-i mai bun pe lume, multă iubire, fericire și prosperitate și ceea ce este mai important – apropiere de Domnul Isus Cristos.

AN NOU PLIN DE ÎMPLINIRI!

TEMA EPISTOLEI CĂTRE EVREI

Dr. Traian Secară, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

Cristologia în Epistola către Evrei reprezintă o temă esențială a epistolei și datorită structurii bogate. Cartea Evrei începe cu unul din cele mai mărețe texte Cristologice din Noul Testament:

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preînalte, ajungând cu atât mai presus de îngerii cu cât a moștenit un Nume mult mai minunat decât al lor.” (Evrei 1:1-4)

Tema cărții Evrei este superioritatea sau preeminența Domnului Isus Cristos. El este mai bun decât orice persoană, instituție, ritual sau sacrificiu din Vechiul Testament. Epistola către Evrei începe cu superioritatea lui Cristos față de oricine și orice.

Tema generală a Epistolei către Evrei este supremația absolută a Fiului lui Dumnezeu, Isus Cristos, o supremație care nu admite niciun egal, fie că este vorba de o ființă angelică sau umană.

În mod automat, legământul pe care L-a inaugurat El este net superior oricărui alt legământ dinaintea Lui. Preoția Lui este mai bună decât a lui Levi, jertfa pe care a adus-o El este superioară celor aduse după legea lui Moise și, de fapt, scopul revelației anterioare a fost să-L anticipeze pe El și să arate spre El și spre toate binecuvântările care au însoțit venirea Lui.

Cartea Evrei constă, în principal, într-o comparație și un contrast între aceste doua elemente: simbolurile prin care Dumnezeu a prezentat planul mântuirii poporului Său în timpurile Vechiului Testament și realitatea slujirii lui Cristos în favoarea păcătoșilor, începând de la cruce.

Experiențele vechiului Israel în perioada sistemului ceremonial sunt prezentate ca o învățătură și o avertizare pentru creștini. Prin sistemul simbolurilor și prin experiențele lui Israel din această perioadă, autorul Epistolei către Evrei caută să dezvolte o înțelegere și o apreciere mai deplină a slujirii Domnului Isus Cristos în Ceruri.

Epistola către Evrei dezvăluie un adevăr important: evreii care își manifestă credința în Isus Cristos nu pierd nimic din lucrurile pe care le-au avut înainte, dimpotrivă acum au parte de o realitate veșnică și autentică prin Isus Cristos. În această realitate este inclusă și Țara Canaan, conform legământului dintre Dumnezeu și Avraam: *„Voi pune legământul Meu între Mine și tine și sămânța ta după tine din neam în neam; acesta va fi un legământ veșnic, în puterea căruia Eu voi fi Dumnezeul tău și al seminței tale după tine. Ție, și seminței tale după tine, îți voi da țara în care locuiești acum ca străin, și anume îți voi da toată țara Canaanului în stăpânire veșnică; și Eu voi fi Dumnezeul lor.” (Geneza 17:7,8)*

În toată cartea Evrei scriitorul le spune creștinilor să-și pună încrederea în Cristos, care este mediatorul unui legământ nou și mai bun decât legământul cel vechi, pentru că Domnul Isus este Marele nostru preot. Creștinii de atunci nu pierdeau nimic, ci câștigau ceva mai bun. Poate că fuseseră lipsiți de un Templu pământesc, dar urmau să intre într-unul ceresc.

Epistola către Evrei îl prezintă pe Isus Cristos, iar noi, credincioșii, suntem prezentați ca fiind în EL, trăind într-o nouă dimensiune: locurile cerești. Cartea Evrei ne vorbește foarte clar despre Cristosul Cereșc, chemarea cerească, Darul cereșc, Țara cerească și Ierusalimul cereșc (Va urma)

Dragi cititori ai Revistei Speranța, nu uitați să vă reînnoiți abonamentele pe anul 2024. Costul unui abonament pe un an este de \$50.00. Puteți face transfer în contul revistei: Romanian Speranta Association Inc.

National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941. Sau adresați-vă corespondenților din Biserică.

VĂ DORIM UN AN NOU BINECUVÂNTAT.

An Nou

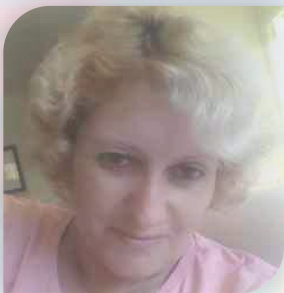
Lucica Boltașu

Răsar dimineți rând pe rând,
Tic-tacul își bate cadența.
Sub raze de lună, oftând,
Stau suflete zeci, suspinând,
Cerșind parcă zării clemența.

Tăcerea se sparge-n ecou
Și undă-i o face mai mare,
Priviri își vorbesc în argou...
„Și iarăși pășim în An nou.
Și iarăși Luceafăr răsare.”

Ușor, prea ușor am luat
Viața și anii pe glie,
Uitând că ești Sfânt, Minunat,
Domn al păcii și Sfetnic, lăsat
Luceafăr în ceas de chindie.

Cu pletele-albite de ger,
Mă aștern ca o nea pe pământ.
Zgribulit, îndurare Ți cer:
Pune-n mine credință de fier
Și pecetea Duhului Sfânt!

Umblarea să-mi fie mereu
Scăldată-n Lumina divină,
Să nu uit ce ești Tă, ce sunt eu,
Să nu uit că ești Dumnezeu,
Tă veșnic, eu bulgăr de tină.

Acum când e prag de nou an,
Să-mi dai un Duh nou și statornic,
Din nimic, fă-mă Tă un mărgean,
Împlinește Părinte-al Tău plan!
Tic-tac, cadentează un ornic...

TAINILE LUI DUMNEZEU REVELATE BISERICII LUI - 3

Lidia Crișan, Biserica Baptistă Perth, WA

3. Taina voii Sale: Unirea într-un singur trup al neamurilor cu evreii:

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său, pe care l-a răspândit din belșug peste noi, prin orice fel de înțelepciune și de pricepere; căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuiască în Sine însuși, ca să-l aducă la îndeplinire la plinirea vremilor, spre a-și uni iarăși într-Unul în Cristos, toate lucrurile: cele din Ceruri, și cele de pe pământ.”
(Evrei 1:1-9)

Harul lui Dumnezeu dat nouă din belșug, prin orice fel de înțelepciune și pricepere, a fost ca să ne descopere taina voii Sale, și anume planul de mântuire pe care Dumnezeu l-a făcut înainte de întemeierea lumii și l-a adus la împlinire la vremea hotărâtă de El. El a fost ascuns de Dumnezeu și nu a fost dat pe față decât apostolilor și prorocilor, ne spune tot apostolul Pavel. Și aceasta a fost voia lui Dumnezeu, ca să fie ascunse până la timpul hotărât. Taina aceasta a încetat să mai fie taină din momentul în care a fost revelată apostolului Pavel și nouă, prin epistolele lui. Scopul acestei taine ne este arătat în Efeseni 1:10: „[...] spre a-și uni iarăși într-Unul în Cristos, toate lucrurile: cele din Ceruri, și cele de pe pământ”. Lucrurile din Cer, cele din realitatea nevăzută, forțele care lucrează acum în viețile noastre, dar pe care nu le putem vedea, gusta, atinge sau simți, vor fi unite cu ele în Cristos.

Niciodată poate nu vom înțelege planul lui Dumnezeu dacă nu înțelegem cum a fost făcut de cunoscut. Pavel ne spune că taina voii lui Dumnezeu a venit la noi prin înțelepciunea și pricepera făcută cunoscută și prezentată în Isus Cristos, prin lucrările pe care le-a făcut și prin învățătura pe care ne-a lăsat-o. Rămâne o taină care va fi rezultatul acestei uniri, experimentarea unei părtașii veșnice, la un alt nivel, în realitatea prezenței lui Dumnezeu, locuind în mijlocul poporului Său. Este scopul lui Dumnezeu să schimbe și să restaureze ceea ce păcatul a făcut, și toate lucrurile să fie așa cum au fost înainte de rebeliunea lui Satan și de căderea omului.

Despre acest plan apostolul Pavel a aflat prin descoperire dumnezeiască, cum mărturisește în Efeseni 3:3: „Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta, despre care vă scriei în puține cuvinte”. Apostolul Pavel adaugă că aceasta nu se datorează meritelor sale, ci este darul harului lui Dumnezeu dat lui.

Planul acesta le includea și pe Neamuri, ca împreună cu evreii să fie împreună moștenitoare ale făgăduințelor lui Dumnezeu: „Că adică Neamurile sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup (Biserica)

cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Cristos Isus”. (Efeseni 3:6) În ce a constat practic această taină? Dacă până atunci evreii au fost cu totul separați de celelalte popoare, acum ele alcătuiesc

un singur trup cu neamurile. De atunci înainte neamurile au toate privilegiile pe care le au evreii, fără a fi obligați să se taie împrejur și să îndeplinească toate ritualurile și ceremoniile legii iudaice. Ele sunt un trup și iau parte cu evreii la toate făgăduințele date prin Domnul Isus. Acesta este un mare lucru făcut posibil prin Duhul, prin bunăvoința și harul lui Dumnezeu. Dar odată cu privilegiile vine și responsabilitatea.

Taina Evangheliei este aceeași cu taina Bisericii și rolul ei în economia Noului Testament. Biserica a fost o entitate nouă, pe vremea lui Pavel, unde neamurile și evreii au existat împreună formând Biserica. Biserica nu a fost cunoscută de cei din Vechiul Testament, ci numai Evanghelia a făcut posibil acest lucru.

În Romani 16:25, apostolul Pavel completează și ne spune că Evanghelia pe care el o propovăduia:

- a fost ținută secretă
- este o singură Evanghelie pentru neamuri ca și pentru Evrei
- a fost arătată prin scrierile prorocilor
- și prin porunca lui Dumnezeu Cel veșnic
- adusă la cunoștința tuturor neamurilor
- ca să asculte de credință. Ascultarea credinței înseamnă ascultarea de Cristos (Romani 1:5).
- și toată Gloria și slava l se cuvin lui Dumnezeu, care singur este înțelept.

Din pricina Domnului Isus noi avem abilitatea să trăim zilnic prin credință, în puterea Domnului Isus Cel înviat și să experimentăm o viață împlinită în Cristos. Tot ce avem nevoie pentru a fi mântuiți și a duce o viață neprihănită ne este garantat în Domnul Isus. Evanghelia ne-a fost revelată în Cristos și nu mai este o taină. Domnul Isus a împlinit toate profețiile și vestea bună a fost dusă la toate neamurile și ea aduce și azi pe mulți la ascultarea credinței. Neprihănirea lui Dumnezeu este revelată în Evanghelie și noi suntem neprihăniți și trăim prin credință, ne trăim viața prin puterea lui Dumnezeu pentru că Isus Cristos a înviat din morți ca și noi să avem viața veșnică crezând în El. (vom continua)

CÂND S-A NĂSCUT MÂNTUITORUL...

Când s-a născut Mântuitorul lumea era într-o mare așteptare – într-o mare așteptare e și acum, când se apropie venirea Lui.

Când S-a născut Mântuitorul, lumea era într-o mare așteptare. Era ceva în aer care spunea că trebuie să se întâmple ceva deosebit. Iar acel ceva cuprinsese aproape toată lumea. Cei trei magi veniți la Betleem din depărtări erau și ei o mărturie că toată lumea aștepta ceva deosebit. Steaua ce se ivise la răsărit întârea și ea această așteptare.

De altcum, această așteptare o arată și istoria. O lume întreagă dăduse, pe acel timp, faliment. Dăduse faliment filozofia, dăduse faliment religia păgână cu zeitățile ei, dăduseră faliment și fariseii cu „legea” lor. Lumea aștepta ceva deosebit, care să schimbe cu totul înfățișarea și mersul lumii.

Și schimbarea a venit. A adus-o Pruncul cel născut în peștera Betleemului.

După 1935 de ani, istoria se repetă. Marea așteptare de acum 1935 de ani o avem azi din nou. O simțim. Plutește în aer ceva ce spune că trebuie să se întâmple ceva deosebit. Se simte ceva în aer din ceea ce s-a simțit în preajma Nașterii Domnului. Lumea e iarăși într-o mare așteptare.

Lumea a dat din nou faliment. Lumea cu știința ei, cu „civilizația” ei, cu politica ei, cu mișcările ei: cu socialismul, cu democratismul, cu comunismul etc. – a dat din nou faliment și din nou se simte apropierea unei mari schimbări. În aer se simte din nou o mare așteptare. Cei credincioși cunosc această așteptare. O simt. O văd în Biblie. E marea frământare care vestește venirea Domnului.

Ne apropiem de punctul din Credeu: „și iarăși va veni”. Iar această venire ne-o arată Biblia a fi precedată de un clocot de frământări între popoare, de necazuri, de urgii și semne cerești „care n-au fost de la începutul lumii”. „Și oamenii își vor da sufletul de groază ÎN AȘTEPTAREA celor ce va să vie.” (Luca 21:26)

Dar cei credincioși nu se înspăimântă, ci se bucură. Ei văd semnele venirii Domnului și se bucură.

Într-o noapte de acum 1935 de ani a venit în lume Fiul lui Dumnezeu. Într-o „noapte”, El va veni din nou. Pe la „miezul nopții”, în culmea nopții, El va veni din nou. În „noaptea” stricăciunilor de azi, pe la „miezul nopții” de azi El va veni din nou. În întunericul în care a ajuns lumea de azi, venirea Lui e singura noastră nădejde și mângâiere. „Amin, Vino, Doamne Iisuse!”

«Isus Biruitorul» nr. 52 / 25 dec. 1935, p. 1
Părintele Iosif Trifa la zile de sărbătoare
Editura Oastea Domnului, Sibiu, 2016

În fiecare zi mi-e dor

*În fiecare zi mi-e dor
Mi-e tare dor de Tine...
Mi-e dor de pacea Ta cea sfântă
Și sufletul să-l simt cum cântă.*

*Când vine Duhu-Ți să m-aline...
În fiecare ceas mi-e dor
Cuvântul sfânt să-L mai ascult...
Iubirea Ta s-o simt arzând
Adânc, în inimă și gând,
Să Te cunosc mai mult...mai mult...*

*În fiecare clipă Doamne
Mi-așa de dor să îmi vorbești...
Să mă atingi cu-o adiere,
Să-mi umpli trupul de putere
Spunându-mi iar că mă iubești!*

*În fiecare an Te-aștept
Să Te-ntrupezi în Prunc Divin
Să vii din nou în pieptul meu
Ca Domn Suprem și Dumnezeu
Și-acolo să rămâi! Amin!*

Maria Luca

„Mântuite prin nașterea de fiu“

de BARZILAIENDAN - 23 Decembrie 2023

Două femei. Una este încă o puștoaică. Cealaltă este aproape de vârsta senectuții. Împreună acum, după ce fiecare trecuse prin împrejurări ciudate, surprinzătoare.

Cea tânără venise în vizită la cealaltă în vârstă. Făcuse un drum dificil de 140 de kilometri de la Nazaret până în micul sat din „*munții*” Iudeii. O pusese la drum spaima unei apariții angelice. Venise la cea bătrână pentru mângâiere și lămuriri. A avut parte de amândouă. Ce mai mângâiere! Ce mai lămurire!

Cea vârstnică stătea aproape ascunsă acasă. Nu ieșea în public. Rămăsese însărcinată și asta îi rezolvase problema de o viață, dar o plonjase într-o altă problemă: batjocora din partea lumii, melița neastâmpărată a bârfelor. „*La vârsta ei ... Să rămâi însărcinată, să te mai ții de prostii.*” „*Iată ce mi-a făcut Domnul*”, căuta ea mereu să se dezvinovățească, dar stigma și curiozitatea bolnăvicioasă din jur o umpluseră de o sfioasă îmbujorare.

Două femei fără bărbați pe aproape. Erau doar ele. Față în față. Doritoare să își împărtășească „*noutățile*”. Dornice să se sprijinească una pe vorbele celeilalte. Vorbe de femei? Cuvinte goale? Temeri neîntemeiate?

Nicidecum!

Două femei luate de vârtejul rostirilor profetice. Înveșmântate în cuvinte inspirate de Sus. Fiecare cuvânt plin de sens și de semnificație. Una din cele mai supranaturale întâlniri pe care le-au avut vreodată două femei. Cerul se coborâse în ele, iar de pe buzele lor rosteau acum cuvinte tainice.

De două mii de ani bărbații lumii se străduiesc să înțeleagă vorbele acestor două femei. Mințile cele mai luminate nu le pot pătrunde. Sunt profeții? Sunt pentru vremea de acum? Sunt pentru viitor?

Atunci și acolo, un sat netrecut pe hartă a devenit pentru câteva minute sediul profetic al lumii, locul unde Duhul lui Dumnezeu lucra la butoane și scria pe pupitrul de comandă al Universului.

Când au văzut-o plecând din Nazaret spre Iudeea, au crezut că se va duce să se înfățișeze înaintea lui Zaharia, preot cu vază între cei ce intrau să tămâieze în templu înaintea Domnului. Dar ea nu s-a dus la el. S-a dus la Elisaveta, iar ce trebuia să se îplinească s-a împlinit acolo, la întâlnirea acestor două femei, departe de Iosif și departe de Zaharia.

Două femei scoase de Dumnezeu din starea lor smerită, menite să ajungă două piese de calibru mare în angrenajul ordinii mondiale. „*Mâna care mișcă leagănul decide de fapt viitorul lumii*”. Așa a decretat Creatorul. Așa este decizia Lui suverană. El a dat lumea pe mâna bărbaților, dar pe ei i-a dat spre formare pe mâna femeilor. De aceea limba noastră este „*maternă*”. Iar femeile... sunt sipele ascunse, în care Dumnezeu își ține tainele lumii.

Magnificat!

Magnificat!

Another night...

Matthew Nicolici

"You keep track of all my sorrows.
You have collected all my tears in your bottle
You have recorded each one in your book."
(Psalm 56:8)

Another night in black is dressed,
Another day I've laid to rest,
But who is with me in this hour,
With this heart so bitter sour?

For how oft the night I've spent,
Just trying hard to be content.
Promises I've made to repent,
But still a heart with ill intent.

I cry but who can hear,
Is my Father far or near?
Darker still the night grows on,
But still to God I call upon:

"Hear me Father, see my pain!
Grant me please, respite to gain!"

"Give me power, set me free!
Is your love also true for me?"

"But I will believe! For I must receive!
And to You alone I hold and cleave!"

To God I called, and He has answered,
His grace to me, He has granted.
For peace He gives and rest He lays,
Upon the hearts of all who pray.

So now the night is over thankfully,
Though still a blackened sky above,
For though the pain still troubles me,
My bitter heart He's turned to love.

And tomorrow another night will bring,
And other troubles for me to bear,
But still my heart will joyfully sing,
For all my sorrows with Him I'll share.

FRANKLIN GRAHAM'S NEW YEAR'S - DEVOTIONAL

SHORTLY AFTER His resurrection from the dead, Jesus Christ physically ascended into Heaven right before the eyes of His disciples. *"Why do you stand looking into heaven?"* two angels asked them. *"This Jesus, who was taken up from you into heaven, will come in the same way as you saw him go into heaven."* (Acts 1:11)

As we await His return, we have work to do. He left us with marching orders—to make disciples, obey His commands, and live boldly for His glory. Heading into this new year, let's check our priorities and make sure we haven't drifted from Christ's urgent mission.

The world around us seems to be growing darker—rejecting God's ways and embracing sin. But the Bible challenges us to choose godliness in these uncertain days. *"The grace of God has appeared, bringing salvation for all people, training us to renounce ungodliness and worldly passions, and to live self-controlled, upright, and godly lives in the present age, waiting for our blessed hope, the appearing of the glory of our great God and Savior Jesus Christ."* (Titus 2:11–13)

The Christmas season is filled with celebration as we remember the Savior's first coming. Now, that we are entering a new year, we can rejoice in the promise of His triumphant second coming. In the meantime, I pray that we will *"shine as lights in the world, holding fast to the word of life"* (Philippians 2:15–16). We can be faithful, by the power of His Spirit, to honour Him and join Him in His mission of redeeming men and women, boys and girls, to Himself—until He comes!

As followers of Jesus Christ, what do we do? We tell a dying world that *"Jesus is the way, the truth, and the life—no one comes to the Father except through Him"*. (John 14:6) We urge lost souls to repent of their sins and believe on the Name of the Lord Jesus Christ, before it's too late.
PRAYER: Father, thank You for the sure promise of Jesus' return. Help us to live our lives in light of that reality, and may Your Spirit work in us to bear fruit for Your Name.

May God richly
bless you!

Commonwealth Bank

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process,
provide you with a conditional pre-approval.
I can help you to choose the right home loan
for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8.Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

**GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU**

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just
curious about the current value of
your home?

For a free, no-obligation market
appraisal of your home, contact
Margareta Ulici at:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au
FREE Section 32
when you mention this Ad!

9/418 Princes Highway, Narre Warren, 3805 (corner of Webb Street)

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu
experiență, specializați
într-o varietate amplă de
domenii:

Dreptul familiei, litigație
civilă, comercială și
testamentară și dreptul
criminal. Testamente,
împuterniciri financiare
și de sănătate. Vânzări
sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997

Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți
să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes.
Everything served in the
Premises is home made.
We make reservations for
birthdays or any occasion.
Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

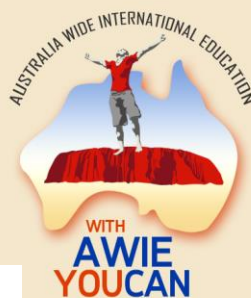
Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

Consultantă si
reprezentare legală
pentru:

- Emigrare în Australia
- Vize de muncă,
business, vizită
- Recunoaștere profesională
- Studii în Australia si
Internships
- Tribunal reviews pentru
refuzuri de vize

Ramona Martinovici
australia@awie.com.au
+61 424 515 676
MARN 1383584

Reach Your Full Potential

**MIGRATION
EDUCATION**
awie.com.au

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia,
de peste 25 de ani.
Mă puteți contacta la:**

**Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com**

**DRIVER AND TRUCK LOCATED IN
MELBOURNE IS AVAILABLE FOR HIRE
AND TRANSPORT HEAVY EQUIPMENT 11
TONS AND 8 METERS LONG.
LOADING RAMP IS AVAILABLE FOR
LOADING HEAVY MACHINERY.
CALL THE MOBILE BELOW FOR DETAILS**

Onsite Welding

0410 518 772

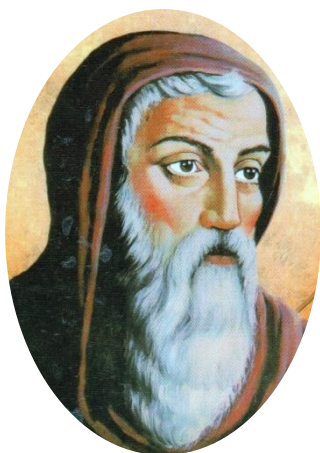
0481 738 448

**STEEL MANUFACTURING & RIGGING
LOGISTIC & MACHINERY TRANSPORT**

- DESPRE ÎNTRUPARE -

Atanasie (Episcopul Alexandriei între 328-373 A.D.)

„Despre Întrupare” este scrierea fundamentală a lui Atanasie (Episcopul Alexandriei între 328-373 A.D.), care expune natura originii umane și necesitatea întrupării lui Cristos în narațiunea mântuirii. Atanasie s-a străduit să stabilească conceptele despre întruparea, divinitatea și ispășirea lui Cristos, recunoscând că fără acestea principiul mântuirii ar fi în pericol, făcând credința creștină inutilă. Încercări de a stabili necesitatea lui Isus de a fi atât uman cât și divin pentru fundamentalizarea ispășirii în Cristos apăruseră deja în secolul al treilea, cu contribuții de la Iustin Mucenic, Iranaeus, Clement din Alexandria și Origen. Dar aceste scrieri nu aveau un argument sistematic și erau mult mai puține decât ale lui Atanasie. Tema lui „Cristos, Fiul lui Dumnezeu” a experimentat un interes exploziv în secolul al IV-lea, pe fundalul influenței crescânde a arianismului, care, spre deosebire, îl considera pe Isus creat de Dumnezeu ca întâiul născut al creației (din Col 1:15), negând astfel că El este din aceeași substanță ca și Dumnezeu. Recunoscând amenințarea acestei erezii, Atanasie a întreprins o scriere teologică prolifică, apărând divinitatea lui Cristos până la extrema de a fi exilat de 5 ori de-a lungul vieții sale pentru convingerea sa puternică.

În „Despre Întrupare” Atanasie a dezvoltat o Cristologie logos-sarx, analizând și dezvoltând cu meticulozitate învățătura lui Pavel din Filipeni 2:8: „Și fiind găsit sub formă umană, s-a smerit pe Sine însuși, devenind ascultător până la moarte, chiar la moarte pe cruce”. Atanasie a construit argumentul conform căruia Cuvântul (logos) necoruptibil și imaterial al lui Dumnezeu Însuși, și-a luat un trup omenesc (sarx - carne) printr-o fecioară curată, fără pată. Apoi a descris cu măiestrie scopul, efectul și importanța lui Cristos întrupat: să distrugă moartea și corupția în trupul Său și să readucă omenirea căzută la incoruptibilitate, astfel încât omenirea să fie înviată și reînnoită la chipul și asemănarea Tatălui, pentru a experimenta viața spirituală ca fii ai lui Dumnezeu. Pentru a întări argumentul pentru divinitatea lui Cristos, Atanasie a subliniat, de asemenea, scăderea idolatriei și a comportamentului rău în rândul credincioșilor, pe măsură ce Cristosul, *înviat*, a condus la o transformare morală în urmașii Săi. Pentru Atanasie, aceasta a fost dovada supremă că Isus Cristos este Dumnezeu - îmbinarea Cuvântului și Puterii lui Dumnezeu.

Explicând umanitatea lui Cristos prin încarnare, în timp ce îi susține indiscutabil natura divină, Atanasie a pus bazele unei cristologii descendente și a cimentat fundamentele de bază ale teologiei pentru înțelegerea creștină timpurie. „Despre Încarnare” este foarte posibil să fi fost scrisă ca o lucrare apologetică împotriva concepțiilor ariene care au înflorit cu puțin timp înainte ca această lucrare să fie scrisă, dacă 318 A.D. este anul scrierii ei. Dar mulți savanți plasează această scriere mult mai târziu, după Sinodul de la Niceea (325 A.D.), făcând-o mai mult o lucrare apologetică pentru cititorii păgâni. Indiferent de dată, înțelegerea și convingerea lui Atanasie cu privire la divinitatea lui Cristos au fost esențiale în înfrângerea concepției ariene la Sinodul de la Niceea, determinând ca Atanasie să fie considerat „ca stâlp al ortodoxiei”, adică al învățăturii corecte.

(Arianismul susținea că Isus Cristos are caracter divin, este și El Dumnezeu, dar ar fi o ființă creată de Dumnezeu Tatăl).

El este „campionul ortodoxiei Niceene” prin victoria sa asupra viziunii arianismului. Dar aceasta nu înainte de a suferi persecuții repetate și exil pentru convingerea sa asupra întrupării lui Cristos și a doctrinei trinitare. Viața sa și semnificația operei sale sunt încă relevante pentru credinciosul contemporan. Atitudinea sa fermă, perseverența și pasiunea pentru adevărul lui Dumnezeu sunt o moștenire emblematică a „luptei pentru credință împotriva oricăror împotriviri”. Chiar și C. S. Lewis, într-o prefață la „Despre Întrupare”, a aplaudat modul în care Atanasie a stat împotriva curentului dominant, o atitudine pe care fiecare creștin ar trebui să o aibă atunci când ceva nu se aliniază cu standardele lui Dumnezeu. Insistența lui Atanasie asupra încarnării lui Cristos centrează existența credinciosului pe realitatea divină a Logosului întrupat. Fără a cimenta această doctrină, creștinismul ar fi distorsionat departe de original, făcându-l neputincios și transformându-l într-o religie. Atanasie este un exemplu stoic pentru Biserică despre cum să reziste și să meargă împotriva curentului, fără compromisuri cu privire la adevărurile lui Dumnezeu.

Denisa Bărbulescu

BISERICILE DIN AUSTRALIA – 2023

